

22^e zondag door het jaar 30-31 augustus 2025

— decanaat Ieper - Poperinge

Aperitief: Kom Erbij – Belle en het Beest (Disney - 1991)

https://www.youtube.com/watch?v=jpSqyaYlnaA&list=RDjpSqyaYlnaA&start_radio=1

Mademoiselle
het is met grote trots
en met zeer veel plezier
dat wij u verwelkomen.
En nu, vergeet al uw zorgen
ga lekker zitten, want de eetzaal
biedt u met groot genoegen aan: Uw diner.

Kom er bij, kom er bij.
Zet je zorgen maar opzij.
Een servetje om je nek, cherry.
De rest van 't werk doen wij.

Soup de jour, wil je meer.
Jou bedienen is een eer.
Proef het maar eens, overheerlijk.
Zeggen ook de borden eerlijk.

Ze doen aan zang, en aan dans.
De cuisine hier is en France.
Met een enkele gast zijn wij al heel erg blij.
Kijk onze kaart is reuze,
maak maar snel een keuze.
Kom erbij, kom erbij, kom erbij.

Kaasobour, kaassoufflé,
Tong en tournedos flambé.
Cabaret bij het diner.
Ja, kom maar mensen, hup alle.
Ik gebaar en zie daar
alles staat hier voor je klaar.
Na de taart met chocolade,
volgt de lepeltjesparade.

Ik jongleer, très risqué,
met mijn kaarsjes alle 2.
Zo mit bier hat man plezier zo mit elkaar.
Dus neem je glas ter hand
en laat ons klinken want,
Je hoort er bij, heb je pech,
al die zorgen eet je weg.
Kom erbij, kom erbij, kom erbij.

Ben van origine
'n bediende die wil dienen.
Wat moet ik nou zonder mijn huiselijk karwei?
Ach ooit kon men ons heel goed gebruiken.
En ineens was het allemaal voorbij.
Tien jaar doelloos wachten.
Zaten wij naar werk te smachten,
Naar wat bezigheid in het vak dat wij verstaan
Meestal zitten wij maar rond te hangen
Kletsen maar een beetje.
Toen kwam jij, hupsakeetje!

't Is een gast. 't Is een gast.
Die ons met haar komst verrast.
Haal de wijn voor dit festijn
en pak servetjes uit de kast.
Wil je 2 kopjes thee?
Nou daar zit ik echt niet mee.
Als het water staat te zingen gaan
mijn kopjes vrolijk springen.

In mijn thee heb ik trek.
Hé wat zie ik daar een vlek.
Haal hem weg, we hebben hier een eregast
Is het zo naar je zin?
Wil jij er suiker in?
Kom erbij, kom erbij, kom erbij.

Kom erbij, kom erbij,
jij bent net zo blij als wij.
Al die jaren doen wij niets en
daarom roesten wij hier vast.
En ineens sta jij hier, nou
wij helpen met plezier.
Laat de kaarsjes vrolijk branden
ben jij hier in goede handen.

Gang na gang
keer op keer
Tot je gilt ik kan niet meer!
Als je naar je bed toe
gaat dan zingen wij
wij hopen dat vanavond
jou het eten aanstond

Kom erbij
kom erbij,
kom erbij
kom er toch bij

Dat was prachtig!

Intredelied: Wij willen samen vieren (ZJ 545)

<https://www.youtube.com/watch?v=r2hY4LhPXCQ>

**refr.: Wij willen samen vieren de daden van de Heer,
wij willen samen zitten rond de tafel van de Heer.**

Door de vlakten van het leven hebt Gij, Heer, uw volk geleid,
omdat volk een land te geven, door Uw goedheid voorbereid.

Op de velden deelt Gij groeien tarwe voor uw goddelijk brood
druivenranken liet Gij bloeien voor het bloed, dat Gij vergoot.

Opdat wij met U verbonden zouden zijn tot in de dood,
hebt Gij werkers uitgezonden met de druiven en het brood.

Met de handen vol verlangen komen wij U tegemoet
om het leven te ontvangen in de gave van uw bloed.

Welkom:

Het Rijk Gods binnen gaan,
deelnemen aan de tafel van de Heer,
is anders dan je denkt.
Op basis van status, macht of positie
kan je niet zelf jouw ereplaatsje bepalen.
Het is God die het bepaalt
en Hij doet dat op basis van wat je als mens waard bent.

Aan de gastheer van vandaag geeft God ook nog de raad
niet enkel familie, rijke burens en vrienden uit te nodigen,
maar ook hen die niet in staat zijn iets ervoor terug te doen.
Dát is Gods gulden regel. Vaak vergeten wij dat nogal eens.
Daarom vragen wij om vergeving.

Gebed om ontferming:

(naar Ida Guetens)

Ook voor mij is een plaats voorbehouden.
Ik hoef me niet op te dringen,
niet aan te dringen, niemand te verdringen.
Ook als ik tekortschiet word ik uitgenodigd,
mag ik mijn plaats innemen.
De Gastheer kent me,
beter dan anderen me kennen,
beter dan ik mezelf ken.
Ben ik arm, blind, verlamd door het leven,
Hij heeft mij gezien, Hij nodigt mij uit
en leidt mij naar mijn plaats.
Ik moet me niet groter voordoen dan ik ben,
ook niet kleiner.
Ik mag mezelf zijn, menselijk, verlangend,
falend desnoods.
Maar ik mag zijn uitnodiging niet afwijzen,
want dan vind ik de plaats niet die Hij voor mij heeft voorbehouden.

Heer, ontferm u over ons ...

Eer aan God:

Eer aan God in de hoge:
eer aan de Vader die de oorsprong is,
eer aan de Zoon die in de wereld kwam,
eer aan de Geest: Hij maakt ons vrij.

Eer aan God in de hoge
en vrede op aarde:
zondaars vinden bij Hem genade,
zieken troost en geneest Hij,
armen brengt Hij zijn Blijde Boodschap.

Eer aan God in de hoge
en vrede op aarde
door liefde onder de mensen.
Liefde die de dood overwint,
de tranen wegwist uit onze ogen
en alles nieuw maakt. Amen.

Openingsgebed:

Goede God,
bij U is iedereen van harte welkom.
U nodigt elke mens uit aan de tafel van uw Zoon,
om ons te ontmoeten in zijn Woord en zijn Brood.
Geef ons de kracht deze uitnodiging
in geloof en vertrouwen te beantwoorden.
Dit vragen we U door Christus, onze Heer. Amen.

Eerste lezing: Uit het boek Ecclesiasticus (Sir., 3, 17-18. 20. 28-29)

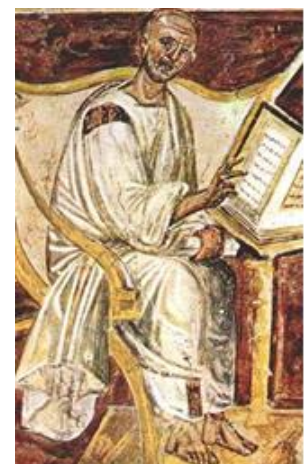
17 Wat je doet, mijn kind, doe dat met zachtheid
en je zult meer bemind worden
dan iemand die geschenken geeft.
18 Hoe hoger je staat,
des te kleiner moet je je maken,
en je zult genade vinden bij de Heer.
20 Want groot is de barmhartigheid van de Heer
en aan de nederigen toont Hij zijn geheimen.
28 Voor de kwaal van de hoogmoedige bestaat geen genezing,
want de plant van de slechtheid heeft wortel geschoten in hem.
29 Het hart van de verstandige mens denkt na over de
spreuken; wat de wijze voor zichzelf wenst is een oor dat luistert.

Tussenzang: **Ps. 68 (67), 4-5ac, 6-7ab, 10-11**

refr.: Heer, in uw goedheid hebt Gij voor uw kudde een rustplaats
bereid.

Maar alle rechtvaardigen juichen van vreugde
en staan onbezorgd voor het aanschijn van God.

Zingt dus voor God, verheerlijkt zijn Naam,
Hij is de Heer, juicht Hem toe!

Voor wezen een vader, voor weduwen steun
is God in zijn heilige woning.

Verwaarloosden geeft Hij een eigen huis,
gevangenen vrijheid en voorspoed.

Een voedzame regen kwam neer uit de hemel,
uw uitgeput erfdeel hebt Gij verkwikt.

Uw kudde heeft daar zijn rustplaats gevonden,
die Gij in uw goedheid voor haar had bereid.

Tweede lezing: Uit de brief aan de Hebreëen (Heb., 12, 18-19. 22-24a)

Broeders en zusters,

18 U bent niet genaderd tot een tastbaar en laaiend vuur,
met duisternis, donderwolken en stormwind,

19 waar de trompet klonk en de stem de woorden sprak,
en de toehoorders smeekten dat zij niet langer tot hen zou spreken.

22 Nee, u bent genaderd tot de berg Sion
en de stad van de levende God, het hemelse Jeruzalem,
tot duizenden engelen, de feestelijke

23 vergadering van de eerstgeborenen
die in de hemel zijn ingeschreven,

tot God, de rechter van allen,
tot de geesten van de rechtvaardigen
die de voleinding bereikt hebben,

24 en tot Jezus, de middelaar van een nieuw verbond.

Tussenzang: Voor kleine mensen (ZJ 207)

<https://www.youtube.com/watch?v=nWbTsyVWX6E>

**refr.: Voor kleine mensen is Hij bereikbaar
Hij geeft hoop aan rechtelozen,
hun bloed is kostbaar in zijn ogen,
Hij koopt hen vrij uit het slavenhuis.**

1. Hij zal opkomen voor de misdeelden,
Hij zal de machten die ons dwingen,
breken en binden,
Hij zal leven, onvergankelijk als de zon.

2. Zoals de dauw die de aarde drenkt
zo zal Hij komen en in die dagen
zullen trouw en waarachtigheid bloeien
zal er vrede in overvloed zijn.

3. Dan dragen de bergen schoven van vrede
en de heuvels een oogst van gerechtigheid
een vloed van koren, golvende velden,
een stad rijst op uit een zee van groen.

4. Zijn naam is tot in eeuwigheid,
zolang de zon staat aan de hemel
Zijn naam gaat rond over de aarde,
een woord van vrede van mens tot mens.

Evangelie: (Lc. 14, 1. 7-14)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Lucas

1 Op een sabbat ging Jezus bij een van de leiders van de farizeeën thuis eten;
zij letten scherp op Hem.

7 Omdat Hij zag hoe de genodigden de ereplaatsen uitzochten,

hield Hij hun een gelijkenis voor:

8 `Wanneer u op een bruiloft bent genodigd, ga dan niet op de ereplaats zitten.

Misschien heeft de gastheer iemand uitgenodigd die belangrijker is dan u,

9 en dan zal hij naar u toe komen en zeggen: `Sta uw plaats aan hem af."

Vol schaamte moet u dan achteraan gaan zitten.

10 Ga liever, als u ergens uitgenodigd bent, achteraan zitten.

Dan zal de gastheer naar u toe komen en zeggen:

`Vriend, kom meer naar voren."

Dat zal een eer voor u zijn in het oog van al uw disgenoten.

11 Iedereen immers die zich verheft zal vernederd worden, maar wie zich vernedert zal verheven worden.'

12 Hij zei ook nog, nu tegen zijn gastheer:

`Wanneer u 's middags of 's avonds een feestmaal geeft,

roep dan niet uw vrienden bij elkaar,

of uw broers, of uw familie, of rijke bureu.

Die zouden u op hun beurt uitnodigen, om iets terug te doen.

13 Nodig liever, als u een feest aanricht, armen uit,

gebrekkigen, kreupelen en blinden.

14 Wat een geluk voor u dat zij er niets tegenover kunnen stellen.

Want het zal u teruggegeven worden bij de opstanding van de rechtvaardigen.'

Overwegingen:

Samen aan tafel: meer dan een maaltijd

Het evangelie van vandaag nodigt ons uit om opnieuw te kijken naar iets wat op het eerste gezicht zo alledaags lijkt: samen aan tafel zitten. Maar wie vaker de Blijde Boodschap ter hand neemt, merkt het al snel — de evangelies, en vooral dat van Lucas, staan er vol van. Tafelscènes, maaltijden, feestmalen. Jezus eet niet alleen vaak, Hij maakt er theologie van. Hij laat in de manier waarop Hij aan tafel zit en met wie Hij eet, iets van Gods droom zien: het Rijk Gods als een open tafel, waar iedereen welkom is.

En laten we eerlijk zijn, ook in onze tijd is de eettafel nog steeds een centrale plek van verbinding. Gezinsleven, vriendschap, familiebijeenkomsten — ze vallen of staan bij dat ene moment van rust en ontmoeting rond de maaltijd. En precies daar, zegt Jezus, speelt zich iets groters af. Want met wie wij wél of juist níét willen tafelen, zegt veel over ons hart.

Kijk eens naar onze eigen samenleving. We leven in een tijd waarin zichtbaarheid, profilering, en 'netwerken' steeds belangrijker lijken dan echte verbondenheid. Wie nodig je uit op je feestje? Met wie ga je lunchen? Wie krijgt een plekje aan jouw tafel — letterlijk of figuurlijk? Soms lijkt het bijna een strategisch spel: "Wat levert het mij op?"

Maar Jezus laat ons vandaag een ander perspectief zien. Zijn woorden prikken door onze maskers heen:

"Nodig niet alleen mensen uit waarvan je weet dat ze jou ook iets terug kunnen geven."

"Wees niet bezig met indruk maken."

"Zet je ellebogenwerk niet in om bovenaan te komen."

"Wie zichzelf verheft, zal vernederd worden, en wie zichzelf vernedert, zal verheven worden." (Lucas 14,11)

Deze uitspraak raakt ook vandaag de kern van het evangelie. We leven in een tijd van inclusiviteit – en toch sluiten we nog steeds mensen uit. Soms subtiel, soms heel direct. Denk aan mensen met een andere achtergrond, overtuiging, genderidentiteit, of sociale status. Denk aan een buurvrouw die "moeilijk" is, of die collega die er steeds net niet bij lijkt te horen. Maar ook binnen de kerk moeten we ons afvragen: Wie voelen zich hier echt welkom? Wie durven zich uitgenodigd te voelen aan Gods tafel?

Jezus was en is een lastige gastheer. Hij doorbreekt onze sociale conventies. Hij kiest niet de meest respectabele gasten, maar diegenen die net buiten de boot vallen: Zacheüs in de boom, de zondares aan zijn voeten, de melaatse aan de kant van de weg. Hij confronteert ons met de vraag: "Durf jij anders te kiezen? Durf jij jouw tafel open te stellen voor wie jij misschien liever vermijdt?"

We hebben als gelovige gemeenschap de taak om ruimte te maken voor anderen, juist voor hen die op het eerste gezicht niet passen. Jezus roept ons niet op tot fatsoenlijk gedrag, maar tot een radicale ommekeer: breek met het uitsluitingsmechanisme, laat het ellebogenwerk los. Dien de mens, elke mens. Dan, zegt de Gezalfde Gods, wordt de wereld een feestmaal – een echte, goddelijke maaltijd waarin iedereen welkom is.

Dat is geen makkelijke weg, maar wel een hoopvolle. Want telkens als we samen tafelen in eenvoud, openheid en liefde, ontkiemt onder ons het Rijk Gods. En die droom – dat visioen van een nieuwe aarde – begint immers hier, vandaag, en bij jouw tafel.

Durf jij die uitnodiging aan te nemen?

(Hans Devos)

Blijven staan ... plaatsje vergaan?

Je zou een rijtje stoelen kunnen neerzetten in de kerk, in een klein kringetje. Op één ervan zit al een belangrijk iemand (pastoor, dirigent, jarige, rijke ...). En dan een korte stoelendans op een wijsje van het orgel. Je begint met 7 stoelen ... daarna 6 ... er vallen mensen af. Geef die een naam opgespeld (armen? kinderen?). Iedereen vecht om zijn plek naast die belangrijke persoon. En als de organist dan nog eens stopt en de overgeblevenen zitten, dan gaat die belangrijke persoon staan. Aan de rand van de kring met het gezicht naar diegenen die eruit gewerkt zijn. Met zijn handen naar hen uitgestrekt. (M. Koster)

Er is iets aan de hand als ik alleen maar mijn vrienden groet,
zonder het voor jou op te nemen die door Jan en alleman
verlaten bent, zonder dak, zonder menselijke contacten...

Er is iets aan de hand als ik weer eens over 'liefde praat',
zonder het voor jou op te nemen die ontmoedigd
ronddoelt, ontworteld en van alle markten thuis.

Er is iets aan de hand als ik hier, binnen mijn eigen kring,
of binnen mijn eigen kerk, knusjes zelfs en een tikkeltje
zelfvoldaan, bid en eucharistie vier, zonder het voor jou
op te nemen, die niet terecht kunt in een kerkgebouw,
zelfs niet in een kerkgemeenschap.

God herkennen
in de heldere oogopslag van een kind
- dat is niet zo moeilijk.

Hem aanwezig weten
in de kring van hen
die gemakkelijk vrienden maken
- dat lijkt vrij logisch.

Maar misschien
bedelt Hij juist daar,
mateloos verlaten,
om mijn aandacht. (naar Kees Pannekoek)

Woorden van geloof:

Ik geloof ook dat de Heer ons roept en zendt
om van zijn Blijde Boodschap te getuigen

in woord en daad,
opdat alle mensen van de wereld
broers en zusters zouden worden
in de Kerk van zijn liefde,
op weg naar zijn Rijk van vrede
en vriendschap voor altijd. Amen.

Voorbeden:

Laten wij bidden voor onze geloofsgemeenschap.
Dat we een hartelijke gemeenschap zouden zijn
waar iedereen zich kan thuis voelen,
een gemeenschap waar ook
zieke, arme of gekwetste mensen van harte welkom zijn.
Laten wij bidden...

Laten wij bidden voor alle mensen
die veel talenten kregen en die geluk hebben in het leven.
Dat ze altijd aandacht zouden hebben
voor de mensen met minder kansen en minder geluk
en dat ze hun talenten in dienst zouden stellen van anderen.
Laten wij bidden...

Laten we bidden voor de religieuze leiders, van welke religie ook.
Dat zij zich niet laten leiden door macht.
Dat zij de waarden van hun geloof
niet als systemen beschouwen,
maar als ruimte-scheppende voorwaarden
voor een geloofwaardig religieus leven.
Laten we bidden...

Laten wij bidden voor allen
die terug naar school gaan:
voor kinderen, leerkrachten en directies.
Dat ze het nieuwe schooljaar
hoopvol en met vreugde tegemoet zien.
Dat elk kind, elke jongere zich echt welkom mag voelen op school.
Laten wij bidden...

Lied bij de gaven:

*Nog niet zolang geleden (18^e zondag) heb ik verwezen naar het lied '**Deze wereld omgekeerd**'. Omdat het echter zo goed aansluit bij het thema durf ik het nog eens aanbevelen. '**De valse tronen**' is eveneens een tekst van Huub Oosterhuis en goed passend. Het staat ook op muziek maar ik kon geen uitvoering vinden.*

Lied: Deze wereld omgekeerd

- ➔ uitleg: <https://petrus.protestantsekerk.nl/artikel/de-wijze-woorden-en-het-groot-vertoon/>
- ➔ lied: <https://www.youtube.com/watch?v=DDLpDBJDEhI>
- ➔ rock 'n roll: <https://www.youtube.com/watch?v=Xqti6m8FJ2M>

De wijze woorden en het groot vertoon, de goede sier van goede werken,
de ijdelheden op hun pauwentroon, de luchtkastelen van de sterken:
al wat hoog staat aangeschreven zal Gods woord niet overleven;
Hij wiens kracht in onze zwakheid woont beschaamt de ogen van de sterken.

Zijn woord wil deze wereld omgekeerd: dat lachen zullen zij die wenen,
dat wonen zal wie hier geen woonplaats heeft, dat dorst en honger zijn verdwenen –
de onvruchtbare zal vruchtbaar zijn, die geen vader was, zal vader zijn;
mensen zullen andere mensen zijn, de bierkaai wordt een stad van vrede.

Wie denken durft, dat deze droom het houdt, een vlam die kwijnt maar niet zal doven,
wie zich aan deze dwaasheid toevertrouwt, al komt de onderste steen boven:
die zal kreunen onder zorgen, die zal vechten in 't verborgen,
die zal waken tot de morgen dauwt – die zal zijn ogen niet geloven.

Lied: De valse tronen

Ze zijn van vlees en van gebeente ze zijn als wij maar hoog ten troon
zij flonkren van goedkoop gesteente hun droom is lucht hun schijn is schoon.
Hun weg is kort: een ster die stort de hemel uit, de afgrond in,
weg rover moordenaar, dag duivelin.

Hun hand doet zonder mededogen de minste slaaf zijn ketens om,
vervlogen pluizen zijn hun ogen hun oren leeg, hun monden stom
Hun godenrijk één dodenrijk, nog spelen zij hun partituur
o wee zij weten dag noch uur.

Die dag kruipt één, halfdood geboren uit drek omhoog en staat rechtop,
een klank van vrijheid in zijn oren, een droom van leven in zijn kop
En bang of niet, hij fluit zijn lied tegen de hoogste muren aan,
als wist hij dat ze op instorten staan.

Gebed over de gaven:

Goede God,
geef ons een plaats aan uw tafel
om Hem te gedenken
die onze Broeder en Lotgenoot
is geworden tot in de dood:
Jezus, uw beminde Zoon.
Om Hem zeggen wij U dank,
dit uur en alle dagen van ons leven. Amen.

Groot Dankgebed:

Wij danken U, God,
voor mensen die kunnen delen
om anderen een menswaardig bestaan te verzekeren,
voor hen die hun huis gastvrij openstellen.

Wij danken U, God,
voor mensen die kunnen luisteren
naar het leed van anderen,
die wonden genezen door de pijn te helpen dragen;
voor mensen die kunnen troosten.

Wij danken U, God,
voor mensen die rust en stilte brengen,
die oog hebben voor kleine dingen,
die zich verheugen in de grootheid van anderen.

Wij danken U, God,
voor mensen die hongeren naar gerechtigheid,
die lijden omwille van het onrecht
dat anderen wordt aangedaan.

Wij danken U, God,
voor mensen die mild zijn in hun oordeel,
die eerbied hebben voor het leven,
die hun hart openen voor vergeving en verzoening.

Wij danken U, God,
voor mensen die zuiver zijn in hun bedoelingen,
die oprecht zijn in hun woorden,
die trouw blijven aan hun vrienden.

Wij danken U, God,
voor mensen die zich spiegelen
aan de levenswijze van Jezus.
Met hen getuigen en loven wij U, God: Heilig, ...

Geen andere zekerheid is ons gegeven, Heer God,
dan op weg te zijn naar U.

Ons zoeken naar U
maakt ons tot een volk onderweg.
Mensen die verdwalen worden toegesproken
door Jezus, uw Zoon,
die de Weg, de Waarheid en het Leven is.
En als wij ons nestelen in onze zelfgenoegzaamheid,
Heer, roep ons dan weer op.

Toen Jezus die laatste avond met zijn vrienden aan tafel zat ...

INSTELLINGSVERHAAL

Verkondigen wij het mysterie van ons geloof:
Heer Jezus, wij verkondigen uw dood
en wij belijden tot Gij wederkeert, dat Gij verrezen zijt.

Wij bidden U, Heer God,
stuur ons op weg in de geest van Jezus, uw Zoon:
dat wij nieuwe wegen van goedheid banen,
paden van gerechtigheid en onderlinge vrede;
dat wij het leven leefbaar maken
en het puin ruimen van ons egoïsme.

Doe onder ons profeten opstaan
die het vuur van uw goedheid brandend houden,
die uw licht laten stralen, ook in donkere momenten van ons leven.
Door Hem en met Hem en in Hem ...

Onze Vader:

Onze Vader,
U die in mensen leeft,
moge wij, door onze wijze van leven, uw naam heiligen.

Moge in ons samenzijn uw Rijk zichtbaar worden.

Moge door onze inzet uw wil geschieden
en moge anderen zich aangesproken voelen
om ook zo te doen.

Maak ons voor elkaar en voor de wereld tot levengevend brood,
tot krachtig voedsel van vriendschap en vertrouwen,
van perspectief en hoop.

Maak ons, over fouten en tekorten heen,
tot mensen van vrede en vergeving
zoals U dat bent voor ons.

Bevrijd ons van angst
en van alles wat denken en doen verlamt.
En laat ons niet verzinken
in de bekoring van de middelmatigheid.

Maar wees voor ons
kracht en uitdaging om ten volle te leven
vandaag en alle dagen. Amen.

Vredeswens:

Vrede en alle goeds is je toegewenst,
vrede, diep in je hart,
vrede, die je de ogen opent voor de schepping,
voor de kleine dingen,
voor al wie je mag ontmoeten langs je weg.
Moge de eenvoud,
de verwondering, de verbondenheid en de vriendschap
ons vervullen met Gods vrede, vandaag, morgen en altijd.

De vrede van de Heer zij dan altijd met U.

Lam Gods

Communielied: De laatsten worden de eersten (ZJ 589)

<https://www.youtube.com/watch?v=uaoEK18n1rA>

De laatsten worden de eersten, wie knielde krijgt een troon,
de knechten mogen heersen, de dienaar heet een zoon.

O Heer, o eerstgeboren van allen uit de dood,
Gij zoekt wat is verloren, Gij maakt het leven groot.

Gij die als allerlaatste ter wereld wederkomt,
Gij wijst ons onze plaatsen wanneer de strijd verstomt.

Wie zelf zich hoog verheffen, die slaat zijn oordeel neer,
de bergen worden vereffend, de zee zwijgt voor de Heer.

Maar wie zich heeft gebogen voor wat Hij geboden heeft,
die zal Hij ook verhogen zo waar Hij eeuwig leeft.

De laatsten worden de eersten, wie knielde krijgt een troon,
wie slaaf was mag nu heersen, de vreemdeling wordt zoon.

Slotgebed:

Uw Woord wijst wegen, God,
naar een wereld waarin de ene mens
zich thuis mag weten bij de ander.
Houd dat Woord in ons levendig
opdat wij elkaar gaan zien met uw ogen:
mensen, aangewezen op elkaars genade,
bestemd tot elkaars vrede,
door U beziel tot elkaars levensvreugde. Amen.

Zegen en zending:

God roept kleine mensen om grote dingen tot stand te brengen.
Hij schenkt ons als broers en zussen aan elkaar
en schenkt ons zijn kracht en zijn zegen,
zodat ook wij voor elkaar een zegen kunnen zijn
in de naam van + de Vader, de Zoon en de H. Geest. Amen.

Dessertje:

Bescheidenheid siert de mens.
Wat een mens ook siert,
zo hebben wij vernomen, is vrijgevigheid.
"Geef van harte", sprak Jezus,
"en verwacht geen teruggave."
Leef onbaatzuchtig, gastvrij en vrijgevig."
Om niet ontvingen wij.
Om niet mogen wij delen,
thuis in elkaars gastvrijheid,
levend van elkaars vrijgevigheid.
Een waarheid vol vreugde
voor wie daar oog voor heeft.
Een waarheid die van hieruit mee mag
op onze weg naar de wereld om ons heen,
op onze weg naar de wereld van morgen.

*Dikwijls is datgene wat wij
bescheidenheid noemen,
niets anders dan het verlangen
om tweemaal geprezen te worden.*

Godfried Bomans